

Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA UKRAINIAN DAILY

Редакція: Адміністрація 'Свобода' 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

PIK XCIII. Ч. 15. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 24-ГО СІЧНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 24, 1986 No. 15. VOL. XCIII.

Відбувся з'їзд Євангельсько-Баптистських Церков Австралії

Мельбурн, Австралія (Д. М.). — В дні від 29-го грудня 1985 року до 1-го січня 1986 року тут відбувся 25-ий ювілейний з'їзд Об'єднання Українських Євангельсько-Баптистських Церков Австралії, яке було організоване при ініціативі 1960 року в Сіднею.

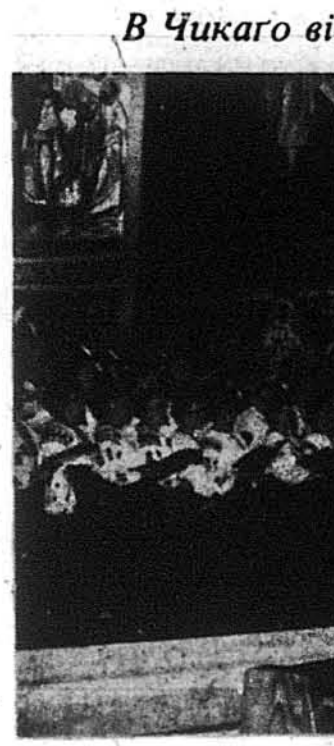
Хоч цей з'їзд не був діловий, бо такий припадає на наступний рік, проте на цьому з'їзді відбулася важлива ділова частина, на якій було вибрано нового секретаря об'єднання, пастора Г. Лутана, який займає місце покійного Івана Скоробогатого.

Ініціаторами австралійського українського об'єднання були пастор української баптистської церкви в Перті Гриворій Лутан і пастор української баптистської церкви в Сіднею Леонід Семенець.

Помер І. Василюка, довголітній секретар 284-го Відділу УНС

Джерзі Сіті, Н. Дж. — До Головної Канцелярії УНС-Союзу наспіла спізнена вістка, що в середу, 25-го грудня 1985 року, помер на 76-му році життя Іван Василюка, довголітній секретар 284-го Відділу Українського Народного Союзу.

В Чикаго відбулися два різдвяні концерти

Збірний хор під диригентурою Ю. Яримовича співає в катедрі св. Миколая. Сольо виконує М. Паньків.

Чикаго. — В суботу, 21-го і в неділю, 22-го грудня 1985 року тут відбулися два концерти колядок і шедрівок, що їх організували в суботу парафія св. Йосифа, а в неділю — катедральний хор „Славути“ і концерт відбувся в катедрі св. Миколая.

Громада в Нью Йорку відзначить День Української Державности

Нью Йорк. — Заходами Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій метрополітального Нью Йорку тут в неділю, 26-го січня ц.р., о год. 2:45 по полудні відбулася свята академія для відзначення 68-их роковин державної самостійності України.

У програмі виступить Корнель Василюк — святоце слово, хор „Думка“ під диригентурою Семента Комірного і аккомпан'яментом Тетяни Поташко.

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Нью Йорк. — В неділю, 2-го лютого ц.р., о год. 3-й по полудні тут в Українському Інституті Америки виступить перший раз зі самостійним концертом солістка Канадської оперної компанії сопрано Йоганна Коломиць.

Екзарх України вітає вірних з нагоди... „зміни сезону“

Мейор Нью Йорку Едвард Кач відкликав в дні 20-го січня ц.р. п'ятирічний контракт з фірмою, що мала постачати ручні компютери для міських урядовців.

В СТЕЙТІ НЬО ЙОРК, за згодою губернатора Маріо Квома, будуть пропонувати закон, яким дозволить аскураційним фірмам, що продають життєве і медичне забезпечення, щоб вони як буде того потреба, вимагали провірки крові клієнтів з уваги на недугу АІДС.

НА ПІДСТАВІ ДОСЛІДІВ Пентагону вживання марихуани серед військового персоналу в ЗСА значно зросло в останніх п'яти роках.

КОШТИ НАУКИ у публічних коледжах та університетах зросли в останньому році на 7 відсотків і вносять тепер пересічно 4,587 доларів.

У ПОНЕДІЛОК, 20-ГО січня ц.р., на летовище в Ньюарку прилетіли три совєтські горожани, які мають американських жінок, з якими були розлучені довгі роки.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ наклали в Раді Безпеки ООН вето на резолюцію, що вимагає виведення ізраїльських військ з Лівану.

Адміністрація Президента Роналда Регена розглядає заходи фінансової допомоги втілкачам, які займають високі пости в КГБ або інших совєтських розвідних організаціях.

Підписано угоду про будівництво тунелю під Ля Маншем

Ліль, Франція. — Президент Франції Франсуа Миттеран і прем'єр-міністр Англії Маргарет Тачер підписали у понеділок, 20-го січня, угоду про будівництво під Ля Маншем залізничного тунелю, який з'єднає англійське місто Довер з французьким містом Кале.

В АМЕРИЦІ

Адміністрація президента Роналда Регена розглядає справу передавання функцій, що торкаються втілкачів Федеральному Бюроу Інвестицій.

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ Каспар Вайнбергер незадоволений зменшенням витраток на оборону в 1986 році.

МЕЙОР НЬО ЙОРКУ Едвард Кач відкликав в дні 20-го січня ц.р. п'ятирічний контракт з фірмою, що мала постачати ручні компютери для міських урядовців.

В СТЕЙТІ НЬО ЙОРК, за згодою губернатора Маріо Квома, будуть пропонувати закон, яким дозволить аскураційним фірмам, що продають життєве і медичне забезпечення, щоб вони як буде того потреба, вимагали провірки крові клієнтів з уваги на недугу АІДС.

НА ПІДСТАВІ ДОСЛІДІВ Пентагону вживання марихуани серед військового персоналу в ЗСА значно зросло в останніх п'яти роках.

КОШТИ НАУКИ у публічних коледжах та університетах зросли в останньому році на 7 відсотків і вносять тепер пересічно 4,587 доларів.

У ПОНЕДІЛОК, 20-ГО січня ц.р., на летовище в Ньюарку прилетіли три совєтські горожани, які мають американських жінок, з якими були розлучені довгі роки.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ наклали в Раді Безпеки ООН вето на резолюцію, що вимагає виведення ізраїльських військ з Лівану.

Адміністрація Президента Роналда Регена розглядає заходи фінансової допомоги втілкачам, які займають високі пости в КГБ або інших совєтських розвідних організаціях.

ДО З'ЄДНАНИХ СТЕЙТІВ Америки прибули 154 студенти і викладачі з кількох країн Центральної Америки, які протягом двох років будуть навчатися в американських коледжах і університетах.

ПРЕЗИДЕНТ Ф. МАРКОС МАЄ НОВІ КЛОПОТИ

Маніля, Філіппіни. — Філіппінський президент Фердинанд Е. Маркос зустрівся, напередодні президентських виборів, які, як відомо, мають відбутися вже 7-го лютого цього року, з новими клопотами, які без сумніву можуть негативно вплинути на його передвиборчу кампанію і спад його популярності серед філіппінського народу.

Кореспонденти трьох найбільших американських телевізійних станцій — Ен-Би-Си, Си-Би-Ес і Ей-Би-Си — виявили у військових архівах у Вашингтоні, що під час Другої світової війни і окупації Філіппін японською армією Ф. Маркос взагалі не був лідером руху спротиву за визволення Філіппін з-під японської окупації і що він тільки зручно, при допомозі своїх противників і деяких американських чиновників, використовував це воєнне „геройство“ для своїх політичних цілей з метою якнайдовше тримати владу у своїх руках.

У СВІТІ

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Південного Ємену, який від часу заколотів у Його країні перебуває ввесь час у Москві, попросив міністра закордонних справ СССР Едуарда Шеварднадзе, щоб Совєтський Союз вплив на замирення в Ємені і не погодився на те, щоб війсьові частини Палестинської Визвольної Організації були вжиті для наведення порядку.

СИРІЙСЬКА ПОЛІЦІЯ, без жадного пояснення і оскарження, притримала в Дамаску кореспондента газети „Нью Йорк Таймс“ Ілейн Скіоліно, 37-річну журналістку, яка перебувала в Сирії із спеціальною місією.

ЗАСТУПНИК ДЕРЖАВНОГО секретаря ЗСА для справ Близького Сходу Річард В. Мирфі продовжує переговори в Європі з королем Йорданії Гуссейном і прем'єр-міністром ізраїльського уряду Шімоном Перезом.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ливанського уряду Рашід Карамі, не зважаючи на його раніші заяви лояльності до президента Аміна Гемаля, християнина, виступив із котровсерійною заявою, очевидно не узгодженою з більшістю членів уряду, у якій він пропонує змінити шлу політичну систему в Лівані, включно з негайною ліквідацією привілеїв і домінації християнської армії і міліції.

УРЯД ПІВДЕННОЇ АФРИКИ, не зважаючи на неспокої в країні, продовжує вести свою расову політику апартеїду і жорсткого розправляється з активними чорними революційно-операми.

У З'ЄДНАНИХ СТЕЙТІВ Америки прибули 154 студенти і викладачі з кількох країн Центральної Америки, які протягом двох років будуть навчатися в американських коледжах і університетах.

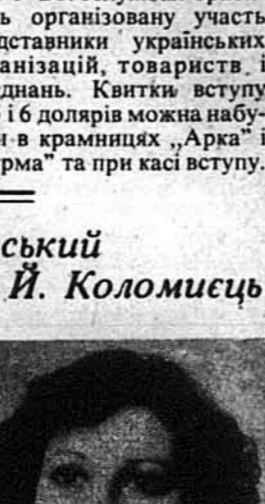
ДО З'ЄДНАНИХ СТЕЙТІВ Америки прибули 154 студенти і викладачі з кількох країн Центральної Америки, які протягом двох років будуть навчатися в американських коледжах і університетах.

ДО З'ЄДНАНИХ СТЕЙТІВ Америки прибули 154 студенти і викладачі з кількох країн Центральної Америки, які протягом двох років будуть навчатися в американських коледжах і університетах.

ДО З'ЄДНАНИХ СТЕЙТІВ Америки прибули 154 студенти і викладачі з кількох країн Центральної Америки, які протягом двох років будуть навчатися в американських коледжах і університетах.

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Нью Йорк. — В неділю, 2-го лютого ц.р., о год. 3-й по полудні тут в Українському Інституті Америки виступить перший раз зі самостійним концертом солістка Канадської оперної компанії сопрано Йоганна Коломиць.

Й. Коломиць

Форе. При фортеп'яні — піаніст Тома Гриньків.

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

Відбудеться ньюйоркський деб'ют Й. Коломиць

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893
 Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
 Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
 UNA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Статті дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Чеків "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Усмішки для Японії

І далі окупація

На Ялтінській конференції з лютого 1945 року, коли гітлерівський Третій Райх вкритий уже руїнами в буквальному розумінні цього слова, Френклін Делано Рузвельт з легкою рукою, без ніякої логічної причини погодився, щоби Советський Союз окупував чотири найбільше на північній захід висунені японські острови Курильського архіпелагу, ніби „за кару" для Японії і для рекompенсати Советському Союзові, що зазнав у Другій світовій війні величезні втрати. Від того часу минуло поперех 40 років, але Советський Союз і Японія — це єдині колишні учасники Другої світової війни, які дотепер не мають мирового договору. Не мають його тому, що Японія раз-у-раз, за кожною спробою налагодити взаємини між тими державами, вимагає звороту своїх чотирьох островів, а Москва тримається прийнятої ще за Леніна засади: „Що моє — то це моє, а що твоє — то про це треба говорити".

Теперішній новий советський диктатор Михайл Горбачов вислав в минулому тижні до Токіо свого міністра закордонних справ Едварда Шеварднадзе, який на протязі п'ятиденного перебування в Японії поводився інакше, як його попередник Андрій Громико і нижчі рангови советські достойники, що приїздили до Токіо задля „покрадання відносин". Він був ввічливий, запевняв про мирний характер советської імперії, прославляв „успіх" Женевської конференції Горбачова і Роналда Регена, але нарікав на впертість Регена, що він хоче „змілітаризувати" космічний простір, намовляв державних мужів, щоби вони впливали на Регена, щоби цей відмовився від отого свого плану, та намагався переконати японські керівні кола, що пора підписати із СССР мировий договір. Але не поступився ані на крок у справі чотирьох японських островів, на яких ніколи не було ні одного московського автохтона.

Однак СССР, маючи у своїх руках ці острови — Кунашірі, Еторофу, Шікотан і Габомай, мають насправді цілу Японію під своєю мілітарною контролею і перетворюють ці острови у бази, які запевняють йому військову перевагу на Тихому океані і в Океанії. Щоби ті відвідини советського міністра закордонних справ не скінчилися повною невдачею, рішено наслідувати згадану Женевську конференцію на вершинах: підписано спільну заяву, що будуть далі продовжуватися розмови націлені на підписання мирового договору, а тим часом підписано малозначні договори торговельного і митного характеру. Шеварднадзе запросив в імені Горбачова японського прем'єра Асугіро Накасоне до Москви, а той з черги запросив Михайла Горбачова до Токіо. Обидва вже погодилися на обмін такими відвідинами. Це називається, що советський міністер закордонних справ, який перевів разом 10 годин на нарадах з японським контрагентом, мав „успіх" і так він заявив на пресовій конференції і так написано в советській пресі.

Насправді така заява — це блеф, бо ніякого успіху в советсько-японських переговорах не може бути, поки Москва не зверне загарбаних в Японії чотири її острови, невідомі частини Курильського архіпелагу. Можна зрозуміти советську державно-партійну верхівку, що їй дійсно залежить на покраданні відносин з Японією. Радикальні реформи в капіталістичному дусі, що їх в Комуністичному Китаї успішно переводить тамошний диктатор Денг затісняють американсько-китайські відносини. Японія є одним із союзників Америки.

Політична, економічна й мілітарна „вісь" Вашингтон-Пекін-Токіо — це смертельна загроза для СССР, який у випадку вибуху третьої світової війни мусів би вести її на два фронти, проти бльоку НАТО на заході і цієї „осі" на сході. Советський Союз своєю збройною силою перевищує і суходільний Китай і Японію. Але не перевищує їх економічними ані людським потенціалом, бо сам один суходільний Китай має кругло один більйон населення. Після розгрому американської флотії Японією, зосередженої в Перл Гарборі 7-го грудня 1941 року виявилось, що економічний потенціал вирішувальний для долі війни. Америка відбудувала блискавичним темпом свою морську флотію і виграла війну, ведену на двох фронтах. Виграла війну, але програла мир — допустивши СССР над Дунай і Велтаву та подарувавши Советському Союзові чотири японські острови. Цим Америка задокументувала свою програму миру, яка мститися по нинішній день.

В науці про воєнне мистецтво, говориться, що щоби перемогти ворога на полі бою — треба наперед добре його пізнати. Так задумали тепер читати американці: переконавшись (нарешту!), що московська комуністична імперія є великою загрозою в першій мірі, самої Америки, а далі, й для цілого вільного світу, та що з нею раніше, чи пізніше, прийдеться американцям змагатися на полях бою — вони постановили добре її пізнати, пізнати, всебічно вивчити.

А щоб добре пізнати советських громадян і їхню імперію, яку Президент Америки назвав „імперією зла", американці запланували видавати, чи вірніше передрукувати, в англійській мові, московський щоденник, офіційний орган Комуністичної Партії СССР, часопис „Правду". Цікаво при тому відмітити, що за це діло взявся, не американський Уряд, а, як і пристало на класичну країну приватної підприємчості — приватна людина.

Нещодавно відомий і впливовий американський часопис, „Нью Йорк Таймс", подав вістку, що мешканець міста Сейнт Полу Чарлз Кокс, колишній видавець, проголосив, що він у скорому часі видаватиме в перекладі на англійську мову московську „Правду", яку висилатиме на протязі одного року всім урядовим агенціям, бібліотекам, школам, в яких навчають політичні науки і мови, та приватним особам, за оплатою 630 дол. річно.

Ця американська „Правда" яка вже почала виходити, не друкує бизнесових оголошень (московська „Правда" їх також не друкує), має цей сам формат, ці самі знімки „шасливих робітників" і такі самі крикливі наголоси, як „Піднесення бойовости комсомолу" тощо.

Та найголовніше, англійський переклад містить ті

Степан Женецький

В АМЕРИЦІ ВИДАЮТЬ МОСКОВСЬКУ „ПРАВДУ"

самі політичні повідомлення-повідання, задля яких „Правду" мусять читати всі студенти в СССР і члени комуністичної партії дома і за кордоном. Досі, щоби американські знавці советських справ і студенти могли це читати, мусили знати російську мову.

Видавець Кокс заявив, що він не старався отримати дозвіл на видавання такого часопису у советських властей, ані не отримав від них заперечення в телефонічних розмовах у цій справі з Москвою.

„Ми плануємо відкрити вікно до Росії, чого досі американці не робили", — сказав Кокс.

Кокс, який ніколи не відвідував Советського Союзу, каже, що думка видавати такий часопис, зародилася в нього після переходу на пенсію, та припадкових розмов з його сином, який також ніколи не бував в СССР, але студював російську мову в каліфорнійському університеті.

Володимир Жила

ШЛЯХИ ВИХОВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ

(Перевиданий роман О. Кобилянської „Апостол Черні")

Події твору складають для себе немов окрему добу, що охоплює три покоління: діди (жили й працювали, коли української інтелігенції було мало й німецький та польський елементи легко поглинали українські маси своєю культурою, але вже тоді, як стверджує Кобилянська, „іноді одно здорове національне зерно, хочби воно і на який непригожий ґрунт впадо", не гине (I, стор. 149); батьки (їхні „великі почування, викликані життям, самі розширили душу і самі поривали її з собою до великих діл..." (I, стор. 187); їхні діти вже українці тілом і душею, бо цього вимагає доба). І якщо в найстаршого покоління проявляється це слабий сил і нерішучість, у середнього назріває уже почуття святого обов'язку „...не скривати ні перед ким для кусника хліба своєї національності... виконувати якунебудь працю, умову, чи професійну, та солідно, щоб їх за неї шанували як українців (I, стор. 184), то у молодшого — пристрасний порив у майбутнє через сьогоднішнє, яке вони творять і повсякденно утверджують.

Події самі по собі прості без помітної зовнішньої динаміки, змальовані реалістично, але в той же сам час мають сильні проблиски романтизму, що утверджується в діях героїв. У них романтичний патос, який

виявляється різноманітними гранями в кожній особистості. Це люди, які не вмювали не плакати, а бути твердими як залізо". Вони представники нового племені, яке завзято виступає проти онемечення й опольщення, рятуючи надщерблену честь батька й діда капітана Юліяна Цезаревича.

Передача перстень й рукопису Цезаревича молодшому Цезаревичеві робить великий вплив на хід дії роману, читаць відтепер до заключного акорду дивиться на усе із затамованим подихом. В чому ж секрет такого впливу на читача? Певне, насамперед у тому, що він спостерігає драму людських сердець, що повертаються до рідного кореня. Життя продовжується, але в своєму ході воно постійно оновлюється. У ньому переплітається трагічне й радісне, далеке й близьке, маловідоме й відоме, що його розкриває письменник в ході вивчення глибинних процесів людської психіки.

Боротьба з руйнівними діями Альфонса Альбінського — це окрема сторінка роману. Цей нікчемний поляк є творцем закулісної інтриги, що все більше заганяється з розвитком дії роману. Кульмінація вона досягає у сцені, в якій Альбінський і Юліан Цезаревич дискутують про Юліянове одру-

Пізнання ворога з його власних джерел

Зацікавлені цією справою знавці, стверджая, що американцям треба багато вчитися, щоби пізнати Советський Союз. А що краще дає змогу пізнати росіян, як не читання англійського перекладу урядового часопису, який хоч не дає багато новин, але подає лаш такі, що є корисні для режиму.

На протязі 38 років американське видання „Сучасний переклад советської преси", з осідком у Колумбії, Огайо, давало тільки тиждень вибрані статті з „Правди" та інших советських публікацій за ціну 515 доларів річно. Видання Кокса є правдоподібно, єдиною публікацією, яка в англійському перекладі видає цілий часопис, в його оригінальному форматі. Американський видавець стверджує, що враховуючи час, потрібний на пересилання йому примірника „Правди" з Москви, його переклад зможе появлятися правдоподібно, 10 днів пізніше, як оригінал.

Видавництво Кокса, під назвою „Об'єднані видавці", знаходиться при 2,408 Теріторіал Рд., у Сейнт-Полі, вже наймас добрих пере-

(Закінчення на стор. 3)

ження з Дорою Вальде, внучкою цього ж Альбінського. Ця розмова зставляє читача не тільки глибоко задуматися, але й пережити її спільно з Дорою, що погодилася на неї, і не знає, чим воно закінчиться. Для кращого зрозуміння мистецького відтворення зачитуємо її кінець фази: „Чи маєте ви, пане, поняття, що та дитина для мене значить? Скільки жури вона мені принесла, заки я зберіг її такою, якою він її пізнав. А він всі приходив сюди і робив свої рахунки, хочте мене її виврати, останнє сонце моєї старости. Як я можу вам на слово повірити, що вона вам дорога? Ви, пане Цезаревич, гарна людина, добре вихована і характер ваш може без ризиків, як я це чув від людей, що вас знають і ви маєте в собі те, що рідко хто має: добу перевагу над своїм середовищем. І я був би гордий на зивати вас своїм внуком, сином чи як там, але для моєї Дори мені цього всього замало. Дайте поважний доказ вашої любові для неї, дайте якусь високу ціну, яку я від вас жадаю. Я говорю твердо, але ясно. Я вам вироблю посаду, яку собі забажаєте, я сплачу всі ваші доври, бо Дора Вальде без мене це не всилі зробити, я вигладжу всі нерівности, що можуть бути перепорою у вашій військовій чи цивільній кар'єрі, весь мій, хоч і невеликий масток припадає вам і її, але дайте лише заяву перед вінчанням, що зрікаєтеся своєї народности, перемініте ваше ім'я на моє і що ваші нащадки будуть його носити" (II, стор. 181-182);

Закінчення буд.

3 ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ДЕЯКА ПОДІБНІСТЬ

В передовиці під назвою „Активна допомога рухам спротиву" (з 17-го грудня 1985 року) написано так: „Уряд Регена стоїть на принциповому становищі, що Палестинська Визвольна Організація мусить спершу визнати державність Ізраїля. Становище Америки правильне: як можна переговорювати про замирення в цілому обшїрі Близького Сходу з тими людьми, які все ще не виреклись становища, що Ізраїль треба зіштовхнути до Середземного моря?"

Дозвольте заважити до написаного так: до 1945 року не було в Палестині більш як 50,000 жидів. Після війни європейські жиди стали хвиллями заливати Палестину, з якої римляни виперли жидів ще у 1-му сторіччі. Під впливом сантимуенту до жидів із-за голокосту, Об'єднані Нації поділили Палестину: Ізраїлеві дісталася краща і більша частина, автохтоном палестинцям, ментха — західній берег Йордану і снжлява Гази. Палестинці боролись проти того і у війні 1967 року Ізраїль зайняв решту Палестини. Побиті мілітарно і свідомі, що їм приходить в тому випадку боротися з ЗСА, їхній провід ПВО, а зокрема голова того проводу Ясір Арафат, давно погодився з думкою, що Ізраїль усадовлений у Палестині на все, і їм треба миритися.

Чого вимагають? Права на самовизначення на окупованій у 1967 році території. Вимагають, щоби Ізраїль визнав їхню національну ідентичність. Кажуть так: визнаючи себе взаємно рівночасно — Ізраїль палестинців за нард, а ми легітимність держави Ізраїля. Quid pro quo. Ізраїль перемовив не бажає, палестинців хоче випхати до Йорданії. То що залишається па-

лестинцям, як викрикнути погрози? І ми колись викрикували — „поляків за Сан", коли вони не визнавали нас за націю на нашій рідній землі, коли говорили про „почіви рускі людек", обмежували наші громадські права, в'язали нас і т.д., бажачучи проковтнути нас. Ситуація палестинців дуже подібна до колишньої шафії в Галичині. Як поляки не хотіли нам нічого дати і вживали всієї можливої засоби, щоби нас знищити, такий сам підхід має Ізраїль до цих двох мільйонів палестинців, які живуть нині під владою Ізраїля. Взаємна ненависть дійшла до вершка. Дивуватися, що в тій атмосфері одні одних хочуть винищити? Жиди викинули арабів до Йорданії, а араби жидів у море? Але це риторика. По стороні палестинців — це крик розпучки. А Ізраїль і Америка використовують цей крик, щоби не дійшло до переговорів, де Ізраїль мусів би визнати права палестинського народу.

Як на певному етапі наших змагань нам треба було вважати УГВР за репрезентанта нашого народу в переговорах з поляками, так нині нема іншого репрезентанта палестинців, як ПВО для переговорів з Ізраїлем. А цю організацію, яка, на жаль, має внутрішні проблеми (як мали ми колись у нутрі ОУН) наклеявлено як терористичну, бо це сприяє тенденції не переговорювати з палестинцями і не визнати їхню національну ідентичність.

Ми, які масмо за собою діяльність ОУН і УПА, повинні мати більш зрозуміння того діла палестинців. Вона схожа на нашу...

Микола Бараболяк

Риверсайд, Ілл.

ПІВНІЧНА КОМУНІСТИЧНА Корея заявила устами своїх речників, що північно-кореїські представники зривуть всілякі зв'язки з Південною Кореєю, бо вона, Мовляв, далі веде „імперіалістичну політику на спілку із З'єднаними Штатами Америки". Приводом до такої заяви було повідомлення в пресі про спільні південно-кореїські і американські військові маневри, які, як відомо, відбуваються майже кожного року.

ЗАХІДНОНИМЕЦЬКА відома автомобільна компанія Мерседес також погодилася заплатити відшкодування тим робітникам, які були змушені гітлерівським режимом виконувати під час Другої світової війни неспільну працю на численних фабриках Мерседесу.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє що вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоби було де поправити речення, якщо знайде потреба). Дописи слід надіслати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріалах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

МОЇ ПЕРШІ КРОКИ НА „ЗЕМЛІ ВАШІНГТОНА"

Написав ВОЛОДИМИР БАРАГУРА

III.

Зараз першого вечора я попав у халепу. Форман — чорний, призначив мене під команду жінки — „форлейді". Маєш, бабо, радість! — подумав я собі. Одного жіночого „боса" маю вдома — рідну жінку, другого — на роботі... Форлейді була старою жінка, полька з третього покоління, яка доволі добре володіла польською мовою. Це була „баба з пекла родом". Не любила „грінорів", скидала на них найтяжчу працю, підглядала й доносила „босові". Інколи засідалася в кімнаті, де ми працювали, підслухувала нашу розмову й раптом, наче старовинна богиня з морської піни, виринала з-під бюрка чи шкрити паперів. Щоби позбавити робітника праці, вистачало їй сказати: „Зголосіться завтра на офіс". Це було одноозначне з втратою роботи, бо на „офісі" виплачували вам належну заробітну платню й дякували за послугу.

Я скоро визволився з-під баської влади (принаймні в праці) і дістався під руку формана. Сталося це так. Працював у цьому самому будинку молодий мурин. Мав скінчену електротехнічну професійну школу, але не міг стати членом юні, а членство було передумовою отримати працю за фахом. Тому покищо працював чистильником. Кілька разів мені довелось разом із ним працювати. Ми спільно вечеряли й гуторили. Коло нього я краще навчився активної американсько-англійської мови. Він познайомив мене з деякими побутовими подробицями американського життя. Коли я про чорних говорив „нігро" чи „блек мен", він звернув мені увагу, що це образливі назви і треба казати „калер мен". Тепер навпаки, негри називають себе „чорними" — „блек іс бі'ютіфул". Вияснив мені різницю між св. Миколаєм і Санта Клосом, завдяки йому я прочитав чудову поему „Ніч під св. Миколаєм" Томаса Мура. Але найважливіше, що чорний форман призначав його на найлегшу роботу й найчастіше давав „овертайм". Мій молодий чорний приятель завжди пропонував мені на свого помічника. Давав мені теж

поради, як викручуватися від праці, а проте мати опінію доброго працівника.

Працювало тут теж кілька українців — мій співтовариш у шкани „джабу" Базьо, один старший громадянин із Наддніпрянщини, колишній адвокат, який пам'ятав царські часи, один старший пан з Галичини, невідомої мені професії, й одна пані-молодиця, як потім я довідався, шкільна товаришка моєї дружини. Добродій із Наддніпрянщини завжди мав дрібні конфлікти з добродієм із Галичини, але загалом ми жили мирно.

У переддівданний час, коли по бюрах відбувалися „партії" поміж людьми панував піднесений, дружній настрій, добродій із Наддніпрянщини умудрявся і ходив із бюра до бюра, ставав у порозі й вітався: „А туморов, Крісм'ас, Крісм'ас" з наголосом на останньому складі. Зате отримував „дринки" і „тіпи".

З Базьом, виїшла історія. Одного вечора він не з'явився на працю. Відсутність його продовжувалася. Тому, що в нас, ново-прибулих, не було телефонів, трудно було порозуміватися між собою чи „кликати офіс". Одного вечора у будинку з'явився заступник головного „боса" і спитав мене, що з Базьом. Я сказав, що не знаю, але можу довідатися.

— Зробіть це обов'язково, справа важлива — попросив „бос". Я пішов до Базьової хати і довідався правди. Критичного вечора він ішов до праці, на нього наїхало авто і зламало йому ногу. Амбулянс завів його до шпиталю. Там зараз з'явився адвокат і запропонував випроцесувати відшкодування з розрахунком 50/50. Базьо отримав 500 доларів і став відразу „мільйонером".

Я розказав йому випадок „босові", не згадуючи нічого про можливість відшкодування, бо справа була щойно в процесі полагодження.

— Подивіться, які люди е! — викрикнув „бос". — До „офісу" прийшов якийсь ваш чоловік і сказав, що Базьо згинув від автового випадку й він міг би працювати на Базьовому місці...

Тому що за законом не вільно звільняти людини, коли вона хвора, Базьове місце було порожнє. Він потім прийшов на короткий час, але, мавши відшкодування, записався на якісь курси і отримав бюрову працю — не з „мапою" коло бюрка, а з пером за бюрком.

Продовження буд.

Студентська виставка в Сітон Голл

Український Клуб при Сітон Голл університеті в днях від 15-го листопада до 15-го грудня 1985 року влаштував виставку з української культури, історії та архітектури. Виставка увінчалася успіхом, була позитивно оцінена зі сторони університету та студентства. На фото згорі—фрагмент з виставки.

У Маямі відзначено 60-ліття СУА

У неділю, 15-го грудня 1985 року заходом 17-го Відділу СУА ім. Олени Теліги в Маямі, Фла., відбулося в домі Українсько-Американського Клубу свято 60-ліття існування цієї організації.

Зал і сцена були прикрашені керамікою, столи застелені білими скатертями. На шість заповнений залом гостей впроваджували союзники в українських строях. Відчувався радісний святковий настрій. Не диво, це ж неповторне свято 60-ліття української жіночої організації СУА.

Свято відкрила голова 17-го Відділу Ірина Ракуш. Вона теплими словами привітала присутніх і пояснила значення свята. Культурно-освітня референтка Люба Кобрин провела далі програму. Хор 17-го Відділу відспівав гімн СУА. Отець парох провів молитву і поблагословив трапезу.

Після реферата розпочалася мистецька частина. Дуже миле враження зробила поява Ольги Павлової, яка давніше не раз виступала на наших імпрезах. Тепер вона акомпанювала своїй дочці до в'язанки українських пісень — «Цвітка дрібна» та інші. Присутні нагородили їх довгими оплесками. Як надто Олга Шейфер проспівала народну пісню «Буковина», присвятивши її трьом священикам, присутнім на залі і своєму дідові о. Божикові, який походив з Буковини.

Мр Сперкач відіграв на піанно в'язанку популярних українських пісень. Великий ентузіазм викликав виступ професора-скрипаля Володимира Третяка. Він загравав фантазію на тему пісні «Ой, співачки мої». Рясним оплескам і окликам: «Браво, біс» не було кінця.

Молоді танцюристи в гучульських строях прикрашених танком закінчили мистецьку частину. Треба зазначити, що ця молодь — це діти третього покоління, які кріпко тримають своєї церкви, обряди української громади.

Полякою гостям і виконавцям українського гімну закінчило святування. З цієї нагоди передано 400 дол. на фонд ім. Олени Лотоцької при центрі СУА.

Минулого року старанням Сестрицтва Покрови Пресвятої Богородиці при українській Уряд не боїться цієї союської пропаганди! А як представляється ця справа у комуністичному царстві, Советському Союзі? Там заборонено випускати закордонні часописи, та журнали, чи продавати їх у книгарнях, чи газетних станціях. Советсько-московські ватажки навіть наших українських, емігрантських часописів і журналів не допускають до своєї комуністично-московської торми народів, бо бояться, щоб люди не довідалися з них правди про Україну і про вільний світ. Від турств, які відвідують Советський Союз, під час прикордонних перевіроч, відбирають всі часописи, журнали та книжки, з молитовниками включно. А про це, щоб у Советському Союзі було дозволено приватній людині, видавати якийсь часопис московською мовою, і поширювати його вільно поміж громадянами СССР, то це просто немислиме!

В Америці...

(Закінчення зі стор. 2)

кладачів і друкарів. Рівно ж вже проходить збирання передплат. Видавця не виявля, скільки вже придбано передплатників, або скільки їх треба буде придбати, щоб можна було почати видавати часопис. Однак він уже виявив, що групна появляється уже від грудня минулого року.

Щоб обговорювати їх тиждень. Перекази статей є точні, — запевняє Кохс. Ми не змінюємо і не справляємо мову, чи граматично. На домагаючи друкарів, щоб уживали якийсь папір, як його має московська «Правда», Кохс відповів: Ні, ми будемо вживати такий самий папір, як його вживають у Москві!»

«Це цілком нова ідея, — заявив видавець, — подобно, як публікація словника. Ви знаєте, що це важливий продукт, але не знаєте, який буде збут на нього?»

С також можливість, що Видавництво буде друкувати «Правду» в інших мовах, але це пісня майбутнього.

До цієї досить незвичайної вістки від себе додамо таку завагу: в Америці не тільки що можна вільно передплачувати, читати і поширювати всі советські часописи, журнали та книжки і американські власті цього не забороняють, нікого за це не карують і не переслідують. Ба, що більше: американці навіть, як це бачимо з повної новинки, передруковують цілу московську «Правду» в англійській мові, щоб зробити її доступною для американського загалу, а це значить, що американці самі улаштовують поширювати московсько-комуністичну пропаганду у своїй країні! І аме-

риканський Уряд не боїться цієї союської пропаганди! А як представляється ця справа у комуністичному царстві, Советському Союзі? Там заборонено випускати закордонні часописи, та журнали, чи продавати їх у книгарнях, чи газетних станціях. Советсько-московські ватажки навіть наших українських, емігрантських часописів і журналів не допускають до своєї комуністично-московської торми народів, бо бояться, щоб люди не довідалися з них правди про Україну і про вільний світ. Від турств, які відвідують Советський Союз, під час прикордонних перевіроч, відбирають всі часописи, журнали та книжки, з молитовниками включно. А про це, щоб у Советському Союзі було дозволено приватній людині, видавати якийсь часопис московською мовою, і поширювати його вільно поміж громадянами СССР, то це просто немислиме!

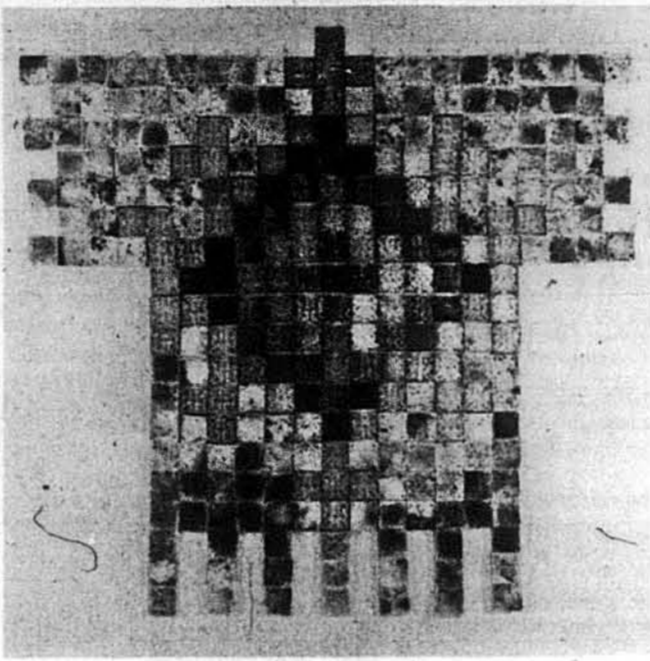
Тут я хочу поділитися з читачами нашої «Свободи» вісткою, що має стати вісткою великої і радісної ваги для метрополітального Чикаго. А ця вістка каже, що при Божій і людській допомозі, заходами парафії св. Володимира і Ольги в Чикаго, незабаром має розпочатися будова великого Культурного Центру, що має стати гідним пам'ятником відзначення святкування з нагоди Тисячоліття Хрищення Русі-України.

Ось де, на мою думку, повинні знайти своє місце Лесина перлина.

Імпозантна виставка скульптури О. Дяченко-Кочман

Мисткиня О. Дяченко-Кочман за працюю.

«Церемоніальна риза св. Володимира.»

храмі сав. Володимира і Ольги в Чикаго відбувся надзвичайно цікавий вечір — «На княжому дворі». Очевидно, що було тут і моделювання старовинної княжої ноші, і прекрасна доповідь Оксани Бризгун-Соколик, але одним з найважливіших складових елементів вечора була виставка виробів і посуду Княжої доби, виконана нашими місцевими мистцями, а зокрема Лесею Дяченко-Кочман, яка не тільки присвітлює багато часу для виготовлення репліки керамічних кафе́ль і посуду, знайдених під церквою св. Володимира в Києві, що датується з XI століття, але присвятила багато часу на солідне дослідження цілої епохи. Вона також виготовила спеціальні стінні плякати, що на підставі мап і точних описів доказували правдивість її розшуків за історичною автентичністю.

І якраз ця її велика повага до нашого славного історичного минулого позначилася на величавих своєю формою, виконанням і змістом святкових «Цермоніальних ризах князя Володимира». Кожна кафелька величезного панно, прикрашена узором візантійського характеру або природною поверхнею випаленої глини. Цілість панно є сіро-синьозолотою кольориту і своєю формою нагадує хрест. Імпозантний вигляд твору, а також його назва притягають увагу кожного глядача.

Та мене особисто найбільше врадила постать самої княгині Ольги, що здалека, навіть у відсутності черт лица, своєю величчю начебто промовляло до зібраних, як велика імператриця Руси-України.

Тут я хочу ще раз підкреслити, що кожна окрема Лесина виставка була проявом нових видів мистецтва і творчих задумів незвичайної мисткині. Деякі витвори її творчої фантазії і пращовитих рух виглядають ніби вони пролежали тисячі літ в надрах матерії Землі і були ділом наших пращурів, а інші так якими і сьогодні витягнено з морського дна. І якраз в цьому полягає суть і глибина вислову талановитої мисткині.

А ця її виставка якраз начебто наголошувала, що скоро святкуватимемо наше християнське 1000-ліття і тому ось «Ризи» і «Княгиня Ольга» і «Королівське трио».

На іншій стіні інституту висіли твори у формі чотирикутників, які нагадували графіку, що є однією з ділянок Лесиної творчості. Були це величезні віяла, виконані японською старинною технікою випалювання «раку», оздоблені орнаментами поліхромії. Це «Забавки гейш». Трайливість орнаменту і естетика його підбору показують також на те, що мисткиня сягнула і до вишивки, гафту і тканини, яких відбитку примістила на свіжій невиспаленій глині. На виставі були ще й інші твори, які треба було конечно оглянути такі своїми власними очима. А багато бачило... І раділо успіхом великої мисткині і успіхом нашої цілої української спільноти, що породила митця такої високої класи. Виставку оглянули сотні людей, а між ними учні багатьох чикагських середніх шкіл, включно із «Розари Коледж», де Леся викладає мистецтво. Серед відвідувачів варто згадати японців, китайців, французів і голландців, як рівнож американців, що прибули з інших стейтів Америки. Можна сміло сказати, що всі вони виходили з великою дозою захоплення, а може навіть і з своїми новими творчими намірами. Я хотіла б висловити думку, стару як світ, але завжди актуальну, яка невідкидно показує нам, що час на місці не стоїть, а пливе і несе із собою нове, часто непереймане.

Вступайте в члени УНС

що, що зустрічаю велику майбутню мисткиню, хоча вона вже тоді творила. Але вже тоді я бачила в ній щось особливе, не догадуючись, що «воно таке», хоча дуже часто доводилося не приглядатися. Бо Леся притягала кожного своєю вродою, веселістю і дотепом, а навіть віяло від неї якоюсь чарівною свіжістю і дівочістю. Її очі завжди були чимось захоплені. Мабуть і тоді вона творила.

Недаром кажуть, що очі людини і її поведінка можуть про неї багато сказати. Але мені треба було ще зачекати декілька літ, щоб я сама довідалася, що Леся така справді мистецька. Тоді я, як і інші, почала відвідувати її виставки, а навіть її майстерню, звідки почала приносити все нові мистецькі предмети, які давали мені так багато щастя і радості.

І щойно тоді я довідалася, що вона також малює: краєвиди, портрети і абстракти та розмальовує писанки. З неї також добрий графік. Але одиноким глиною поливала її і дала можливість безкінечного розвитку її талантів на творчому шляху до слави. Бо Лесина творила знайшли загальне признание, починаючи від її перших спроб. Говорять про це численні рецензії наших і американських авторів, які з великим переконанням свідчать про її надзвичайну обдарованість. Вона ж бо не тільки здобула собі серця української спільноти, але й переможно промостила собі доріжку у чужому, американському суспільстві, де так багато оригінальних виставок, і серед численних американських мистців тріумфально здобуває блиску чі нагороди. В своїй роботі, яка приміщується при 2310 Вест Чикаго авеню, вона зберігає велику в'язанку різноманітних стрічок, які золотистими буквами вказують, що вона одержувала здебільша перші місця.

Вона також творить для американських корпорацій. І насувається на думку насильного питання, на яке мені доводилося: чи і ті її монументальні скульптури також підуть в чужі руки і будуть прикрасою чужих нам духово американських підприємств, установ і корпорацій? Чи підуть туди «Княгиня Ольга», «Володимирів ризи» і «Королівське трио»?

Та ж наша українська громада давно вже має досить своїх власних підприємств, що з приємністю повинні стати месенатами творів українських мистців. Та де їх шукати, охочих?

Але я не хочу піддаватися безнадійно песимістично му настроєві, бо є в мене чудова відрядна новина, яка повинна зворушити серця всіх наших чикагських мистців, а особливо нашої свідомої молоді.

Видання вже в нашому Чикаго відчувалося певний брак культурного центру чи Дому культури, де б виконані українська молодь могла вільно сходиться і виростати в дружній культурній атмосфері, де могли б знайти приміщення для гуртків своїх зацікавлень, де наші мистці могли б частіше зустрічатися і набиратися творчої наснаги у власних проявах творчості, де б їхні характери і влади могли себе краще зрозуміти в товаристві своїх духових колег, яким дорогою справа мистецтва, справа їхньої творчої майбутності і якнайкращого артистичного вислову в тій ділянці, що їм найкраще відповідала. Бо тільки в такій атмосфері справжній мистецький може удосконалювати себе без зайвої втрати часу. І тільки в такій атмосфері ми можемо сподіватися відродження нашої нації на чужому, але під майже кожним оглядом спиритизмову нам і грунті.

І тут я хочу поділитися з читачами нашої «Свободи» вісткою, що має стати вісткою великої і радісної ваги для метрополітального Чикаго. А ця вістка каже, що при Божій і людській допомозі, заходами парафії св. Володимира і Ольги в Чикаго, незабаром має розпочатися будова великого Культурного Центру, що має стати гідним пам'ятником відзначення святкування з нагоди Тисячоліття Хрищення Русі-України.

Ось де, на мою думку, повинні знайти своє місце Лесина перлина.

Вони радо пішли за Христом

В неділю, 12-го січня ц.р., парафія церкви Чесного Христа в Асторії, Н.І., були свідками рідкісного торжества. Цього дня двоє студентів, що минулого року приїхали з Бразилії до манастиря св. Йосафата в Глен Ков, Н.І., прийняли хрещення у ясу чину св. Василя Великого.

Обряд черничих облечин, що відбувся на Службі Божій, був зворушливий. Прийшли кандидати у свої цивільній одежі, лягли хрестом перед престолом і після молитви встали та на колінах просили протоігумена о. Юліана Катрія, ЧСВВ, щоб зволив одягнути їх в чернечу рясу і прийняти на новіціат Отців Василянів у Глен Ков. Отець протоігумен подав їм посвячені ряси, вони відійшли до захристі, там одягнувшись вернулись уже в монашій рясач. Потім о. протоігумен ше вручив їм монашій каптур, хрест і вершню. Інші семінаристи й новаци з Глен Ков гарно співали під час Св. Літургії і черничих облечин. Парафіяні і гості шчерть виповнили Божий храм і з великою увагою слідували за обрядом облечин, що його багато з них бачили перший раз у житті.

Після облечин о. протоігумен мав проповідь про духовні покликання. Він найперше згадав про великий брак покликаних у нашій Церкві на священників, монахів і монахинь, а після вказав на головну причину того браку, що нею є дух матеріалізму наших часів. Дух матеріалізму це наскрізь матеріалістичний підхід до життя, що все бере тільки під кутом власної вигоди, приємності і грошей. Він убиває всякий ідеал і в зародку нищить покликання до духовного стану. Дух матеріалізму це наче духовних рак, бо де він опанує душу, там замирає дух жертви й посвяти, замирає любов до Бога і ближнього, замирає любов до своєї Церкви й народу. Тільки у великій вірі і любові до Бога родяться великі героїські душі, що готові на жертву і службу для своєї Церкви й народу. Папа Пій XII сказав такі знаменні слова: «Любов до Бога й батьківщини — це дві найбільші любови кожної шляхетної душі».

Отець протоігумен говорив, що як без вірних нема Церкви, так і без священників нема Церква, нема Св. Тайн, Св. Літургії. Без священників може бути загроза не майбутнє нашої Церкви поза рідним краєм. І кожний з нас потребує священника. Тому й на вірних лежить обов'язок брати участь у справі покликаних. Вир-

ні найперше зобов'язані молитися за духовних покликаних. Ісус Христос каже: «Прощіть Господи живих, щоб послав робітників на свої жнива» (Лк.10,2). Бог хоче дати нам покликання, але Він хоче також, щоб ми Його просили. І від нашої сталої, ревної молитви залежать наші майбутні покликання до духовного стану. Добра молитва чуда творить. Добрі християнські батьки моляться за покликання своїх дітей.

Дальшим обов'язком вірних є в міру спроможности фінансово помагати нашим єпархіальним і монашим духовним семінаріям, бо сьогодні виховання священника дуже дороге коштує. Вже від кількох літ Отці Василянів в Америці власним коштом спроваджують наших хлопців з Бразилії, що бажать бути священниками для нашої Церкви в Америці, і їх виховують. Тепер мають Отці Василянів в манастирях, Йосафата в Глен Ков десять семінаристів і в Римі на богословії десять питомців.

Широ дякував о. протоігумен усім добродіям за їхні пожертви на Залізний Фонд Виховання, що його кілька років тому оснували Отці Василянів в Америці, щоб з відсотків того фонду можна було оплачувати виховання молодих священників. І Богу дякувати, наші вірні надають цій справі великого зрозуміння. Вже багато наших родич чи поодиноких осіб звідусіль щедро склали свої дари на ту ціль. Деякі родичи навіть взяли на себе виховання одного священника, який буде їхнім прикрашеним сином. Інші зобов'язуються давати свої пожертви відповідним датками місячно, річно чи одноразово. Ще інші у своїх тестаментних пам'ятках про Фонд Виховання Отців Василянів в Америці. Усім своїм добродіям Отці Василянів вдячні за кожну пожертву, у манастирях вони моляться за своїх добродіів — живих чи померлих і правлять за них Служби Божі.

Немає сумніву, що всі ми любимо свою Церкву й наряд, тож покажімо ту нашу любов ділом і радо жертвуймо на виховання молодих священників.

У справі інформації щодо покликаних на священників чи братів у Чині Св. Василя Великого, а також у справі відправки Служб Божих, Григоріанок та жертв на Залізний Фонд Виховання, просять писати чи кликати на адресу: Order of St. Basil the Great, 31-12, 30th St., Long Island City, N.Y. 11406; tel: (718) 278-6622.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. д-ра Миколи Гнатчука складемо на св. СОФІЮ пожертву в сумі 25.00 доларів. Д-р Василь і Марусь ГУЦУЛЯК

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ сл. п. м-ра СЕМЕНА ЛІСІВЦЯ складемо 200.00 доларів на КОМІТЕТ 1000-РІЧЧЯ ХРИСТІАНСТВА В УКРАЇНІ. АННА і д-р МАРТА ПОЛІТИЛО

ЗАМІСТЬ ВІНКА НА СВІЖУ МОГИЛУ бл. п. д-ра ВАСИЛЯ (ВІПЛЯМА) БІЛЕЦЬКОГО складують на Український Музей \$ 100.00 на церкву Всіх Святих \$ 50.00 Д-р Климентій і Ольга Стефанія РОГОЗИНСЬКИЙ

У ДВАДЦЯТУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСА бл. п. інж. МОДЕСТА МАКАРА буде відправлена СЛУЖБА БОЖА в церкві Непорочної Зачаття у Дітроїті, Миш., в суботу, 25-го січня 1986 р., о год. 8:30 ранку В глибокому смутку — дружина ОЛЬГА з родиною Просимо згадати бл. п. МОДЕСТА у своїх молитвах.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО внутрішні хвороби приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додвм Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметичне стоматологічне. Приймається тільки за попереднім домовленням Адреса у Мангеттен: ROCKEFELLER CENTER 630 5th Avenue, Room 1803 New York, N.Y. 10020 Адреса у Квінсі: 105-37 64th Avenue Forest Hills, N.Y. 11375 (718) 459-0111

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ! UFU Foundation, Inc. 203 Second Avenue New York, N.Y. 10003

Вступайте в члени УНС

Олександра Мудра

